

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžk/35/2019
Identifikačné číslo spisu:	1016201702
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:1016201702.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: TMS-INVEST, s.r.o., so sídlom Pluhová 8, 900 28 Ivanka pri Dunaji, IČO: 35 859 083, právne zastúpenej spol. AK MS s.r.o., so sídlom Galandova 3, 811 06 Bratislava, IČO: 47 237 767, proti žalovanému: Hlavné mesto SR Bratislava, so sídlom mestského úradu Primaciálne nám. 1, 814 99 Bratislava, IČO: 00 603 481, v konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy z 2. septembra 2016, konajúc a rozhodujúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 7Sa/42/2016-76 z 3. júna 2019, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačné konanie z a s t a v u j e .

II. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) uznesením č. k. 7Sa/42/2016-76 z 3. júna 2019 postupom podľa § 249 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu z 2. septembra 2016, proti nečinnosti orgánu verejnej správy, keď dospel k záveru, že žalovaný, v prebiehajúcom procese posudzovania predloženej dokumentácie predmetnej stavby, postupuje v súlade s príslušnými právnymi predpismi a jeho konanie sa nedá kvalifikovať ako nečinnosť orgánu verejnej správy v administratívnom konaní podľa § 242 ods. 1 S.s.p.. O trovách žalobcu správny súd rozhodol s poukazom na § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že mu nepriznal právo na náhradu trov konania, keď nebol v konaní úspešný.

2. Proti rozhodnutiu správneho súdu podala žalobca (ďalej aj ako „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) a písm. h) S.s.p., v ktorej namietal, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, a že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu; a navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnuté rozhodnutie správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalovaný v správnom súdom stanovenej lehote svoje právo nevyužil a ku kasačnej sťažnosti sa nevyjadril.

4. Písomným podaním z 3. apríla 2020, doručeným správneému súdu totožného dňa a následne postúpeným kasačnému súdu 14. apríla 2020, vzal sťažovateľ kasačnú sťažnosť v celom rozsahu späť a žiadal, aby správny súd konanie zastavil, čo odôvodnil tým, že z dôvodu uzatvorenia mimosúdnej dohody so žalovaným nemá viac záujem pokračovať v tomto konaní.

5. Podľa § 460 S.s.p. kasačný súd uznesením zastaví konanie, ak došlo k späťvzatiu kasačnej sťažnosti.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S.s.p. a dospel k záveru, že vzhľadom na to, že sťažovateľ - žalobca, vzal účinne kasačnú sťažnosť v celom rozsahu späť, bolo potrebné konanie o kasačnej sťažnosti podľa § 460 S.s.p. zastaviť

7. Kasačný súd sa potom nemohol zaoberať dôvodmi kasačnej sťažnosti, ani obsahom napadnutého rozhodnutia správneho súdu, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu (procesnému) rozhodnutiu, a preto nebolo možné kasačnú sťažnosť vecne prejednať a rozhodnúť o nej.

8. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 S.s.p. k § 170 písm. b) S.s.p. per analogiam tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania, keďže konanie o kasačnej sťažnosti bolo zastavené.

9. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 147 ods. 2 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.